

Η ΕΓΓΥΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΛΟΥΤΟ

Όταν έχετε ήδη μια αναμμένη λάμπα μέσα στο σπίτι σας, ποια είναι η ανάγκη να πάτε στο σπίτι του γείτονα για ν' ανάψετε τη λάμπα; Αν ξεχάσετε τον Θεό, είναι σαν να έχετε ξεχάσει τον εαυτό σας, διότι εσείς οι ίδιοι είστε Θεός.

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Ο ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΕΡΧΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΦΕΥΓΕΙ – ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Σπουδαστές!

Ο πολιτισμός της Ινδίας επιβεβαιώνει την πανταχού παρουσία του Θεού. Σ' αυτό τον κόσμο, δεν υφίσταται ύπαρξη – ζωντανή ή μη – που να μην είναι θεική. Από μια πέτρα ως ένα διαμάντι, από ένα μυρμήγκι ως ένα λιοντάρι, από ένα πουλάκι ως έναν ατρόμητο αητό, από ένα βότσαλο ως ένα βουνό, όλα είναι θεικά. Αυτός είναι ο λόγος που οι Ινδοί λάτρευαν τα δέντρα, τις μυρμηγκοφωλιές, τους λοφίσκους, τις πέτρες, κ.λπ. Σήμερα όμως οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει την ιερή αυτή παράδοση και θεωρούν πρακτικές σαν κι αυτές ως δεισιδαιμονία. Οι σύγχρονοι σπουδαστές καταδικάζουν αυτές τις αρχαίες παραδόσεις, θεωρώντας τες πράξεις ανοησίας.

Η Ίδια Αρχή του Άτμα Διαπερνάει τα Πάντα

Βασικά, υπάρχει μια βαθιά εσωτερική σημασία που σχετίζεται με τις ιερές παραδόσεις της Ινδίας. Οι Ινδοί δεν περιορίζουν την αρχή της αγάπης, με την οποία τους προίκισε ο Θεός, μόνο στα ανθρώπινα όντα. Αντίθετα, μοιράζονται την αγάπη τους με όλα τα όντα που έχουν αισθητήρια όργανα, αλλά και με τα αντικείμενα που δεν έχουν. Αυτός είναι ο λόγος που ο Τυαγκαράτζα τραγουδούσε:

Ω Ράμα! Με την αγνή και αμόλυντη μορφή της αγάπης Σου, ενοικείς σε όλα τα όντα, από το μυρμήγκι ως τον Μπράχμα, αλλά και ως τον Σίβα και τον Κέσαβα. Γίνε και ο δικός μου προστάτης.

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Η θεότητα διαπερνάει τα πάντα. Ποτέ μην αμφιβάλλετε ότι ο Θεός είναι εδώ και όχι εκεί. Οι Ινδοί λατρεύουν ακόμα και το πιο μικροσκοπικό πετραδάκι του δρόμου. Λατρεύουν και τη φωλιά μέσα στην οποία ζουν δηλητηριώδη φίδια. Δεν υπάρχει αντικείμενο σ' αυτό τον κόσμο που να μην το λατρεύουν. Λατρεύουν κάθε λοφίσκο, θεωρώντας τον ως το ιερό όρος Γκοβαρντάν και κάθε βουναλάκι ως τα Ιμαλαία. Κατά τον ίδιο τρόπο, κάθε λοφίσκος, μυρμηγκοφωλιά, δέντρο, πουλί ή πέτρα είναι αντικείμενο σεβασμού για τους Ινδούς. Ταΐζουν τα μυρμηγκια, δίνοντάς τους φαγητό (ρυζάλευρο) και τα φροντίζουν με αγάπη. Αυτός είναι ο λόγος που η ιερή αυτή γη της Ινδίας κατέκτησε την φήμη ως η γη της συμπόνιας και της λατρείας. Αν θεωρείτε αυτές τις ιερές παραδόσεις του Ινδικού πολιτισμού ως δεισιδαιμονία, αυτό δεν αποτελεί παρά μεγάλη ανοησία.

Πολλοί άνθρωποι σε άλλα μέρη του κόσμου, πιστεύουν ότι δεν υπάρχει σημαντικότερη αρχή από την αρχή της Αδελφοσύνης των Ανθρώπων. Υπάρχει όμως μια αρχή που είναι ακόμη ανώτερη, και αυτή είναι η Αρχή του Ενός (Εκάτμα Μπάβα). Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανοησία από το να κατηγορεί κανείς τον ιερό πολιτισμό της Ινδίας, η οποία εισηγήθηκε την αλήθεια, ότι η ίδια Αρχή του Άτμα είναι παρούσα μέσα σε όλα. Η ίδια αυτή ιερή γη της Ινδίας αναδεικνύει την αρχή της ενότητας μέσα στην πολλαπλότητα και την αρχή της κοινωνικής δικαιοσύνης. Από τους αρχαίους κιόλας χρόνους, η Ινδία μοιραζόταν τον πνευματικό πλούτο της με άλλες χώρες, προάγοντας την ειρήνη και την ευημερία στον κόσμο. Στη σύγχρονη εποχή, καλό είναι να μην ξεχνάει κανείς αυτές τις ιερές παραδόσεις και τα ιερά αισθήματα που συνδέονται με τον πολιτισμό της Ινδίας. Μόνο άνθρωποι με ευρύτητα νου μπορούν να κατανοήσουν αυτή την αλήθεια. Σ' εκείνους, όμως, που έχουν στενότητα νου, αυτό δεν θα μοιάζει παρά ανοησία.

Ακολουθήστε το Πνευματικό Μονοπάτι

Πού είναι άραγε εκείνο το μέρος στο οποίο δεν υπάρχει ο Θεός; Ποιο είναι το αντικείμενο που δεν διαποτίζεται από τη θεότητα; Τα πάντα είναι Θεός. Το Μπράχμα είναι πιο λεπτοφυές από όλα τα λεπτοφυή και πιο αχανές από τα πλέον αχανή.¹ Όλα τα αντικείμενα που υπάρχουν σ' αυτό τον κόσμο αποτελούνται από ένα συνδυασμό ατόμων. Υπάρχει μήπως κάποιος επιστήμονας που να αμφισβητεί την ύπαρξη της θεότητας μέσα σε κάθε άτομο του σύμπαντος; Διότι αν το αμφισβητεί, τότε κάθε άλλο παρά επιστήμονας είναι. Μέσα σε κάθε άτομο υπάρχει θεία ακτινοβολία. Αυτός είναι ο λόγος που ο Ράμντας τραγουδούσε: Η

¹ *Anoraneeyan Mahato Maheeyan.*

αρχή του Ράμα διαποτίζει όλο το σύμπαν.² Δεν υπάρχει άλλη αρχή πέρα από την αρχή του Ράμα σ' αυτό τον κόσμο. Το Θεϊκό Όνομα του Ράμα προσδίδει ευδαιμονία. Λόγω του σημερινού ελαττωματικού εκπαιδευτικού συστήματος, οι μαθητές ξεχνούν αυτή τη θεϊκή αρχή. Η σύγχρονη εκπαίδευση είναι μόνο για να βγάζει κανείς τα προς το ζην· δεν φωτίζει τη διάνοια.

Τη σημερινή εποχή δεν υπάρχει φόβος για την αμαρτία. Οι κακόβουλες πράξεις και οι πράξεις βίας έχουν γίνει καθημερινό φαινόμενο. Το μέγεθός τους είναι πέρα από κάθε περιγραφή. Η αφοσίωση στο Θεό έχει εκλείψει. Ω, άνθρωπε! Πρέπει να καταλάβεις ότι θα κατακτήσεις τη γαλήνη και την ευτυχία μόνο ψάλλοντας το Θεϊκό Όνομα.

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Ω, άνθρωπε! Μη νιώθεις περήφανος για τη μόρφωσή σου. Αν δεν προσφέρεις τα σέβη σου στο Θεό και δεν Τον σκέφτεσαι με αφοσίωση, όλη η μόρφωσή σου θα είναι άχρηστη.

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Ω, άνθρωπε! Στη ζωή σου μοχθείς μόνο και μόνο για να γεμίσεις την κοιλιά σου. Αποκτάς εκατοντάδες είδη γνώσης από πολλούς τομείς. Στάσου και ρώτα τον εαυτό σου: πόση ευτυχία απέκτησες με το να σκορπάς το χρόνο σου, από την αυγή ως το σούρουπο, στην απόκτηση κοσμικής γνώσης και πλούτου, έχοντας ξεχάσει τον Θεό;

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Απ' όλα τα έμβια όντα, η ανθρώπινη γέννηση είναι η σπανιότερη.³ Έχοντας κερδίσει την πολύτιμη ανθρώπινη ζωή, είναι αυτό άραγε το μόνο που υποτίθεται ότι πρέπει να κατακτήσετε; Μήπως πρέπει ν' αποκτήσετε επίγεια ευτυχία στη ζωή σας; Όχι! Ο σκοπός και ο στόχος σας είναι διαφορετικοί. Αυτό που πρέπει να κερδίσετε είναι πραγματική ευτυχία. Όμως, ξεχνώντας την αιώνια και ατέρμονη ευτυχία, αναζητάτε ευτυχία εφήμερη και περαστική. Η κοσμική μόρφωση είναι, αναμφίβολα, απαραίτητη· αυτό δεν το αμφισβητώ. Η κοσμική μόρφωση είναι για τη ζωή εδώ, ενώ η πνευματική μόρφωση είναι για τη ζωή μετά. Η κοσμική μόρφωση οδηγεί μόνο στο δρόμο του Πράβριπτι

² Anta Ramamayam Jagamanta Ramamayam.

³ Jantunam Nara Janma Durlabham.

(μονοπάτι των εγκοσμίων). Αυτόν που πρέπει εσείς ν' ακολουθήσετε είναι ο δρόμος της *Νίβριπτι* (πνευματικότητας).

Ό,τι συνδέεται με του Πράβριπτι είναι στιγμιαίο και προσωρινό, ενώ ό,τι σχετίζεται με τη Νίβριπτι είναι αληθινό και αιώνιο. Αυτός είναι ο λόγος που όταν στοχεύετε την ευτυχία πρέπει να ακολουθείτε το μονοπάτι της Νίβριπτι. Τα βιβλία είναι ασφαλώς γεμάτα γνώση. Σε τι χρησιμεύει όμως το κεφάλι όταν είναι γεμάτο λάσπη; Πόσο χρήσιμη είναι η γνώση των βιβλίων; Όταν ο νους σας είναι γεμάτος λάσπη, ακόμα και η γνώση που περιέχουν τα βιβλία θα είναι άχρηστη για σας, όπως η λάσπη. Ποια είναι η αιτία. Όταν γεμίζετε το νου σας με τη γνώση των βιβλίων, τότε ο ίδιος ο νους σας θα γίνει βιβλίο. Αυτό που χρειάζεστε ν' αποκτήσετε δεν είναι η γνώση των βιβλίων αλλά η γνώση του νου. Αυτό είναι πρακτική γνώση. Πρακτική γνώση μπορείτε ν' αποκτήσετε μόνο όταν ακολουθείτε το δρόμο της πνευματικότητας.

Η Χάρη Εξαρτάται από την Πίστη

Κατά τα αισθήματα και το αποτέλεσμα.⁴ Όταν τα αισθήματα και η πίστη σας είναι ιερά, το αποτέλεσμα θα είναι σίγουρα ιερό. Τους παλιούς καιρούς, στον τοίχο δίπλα στην είσοδο των σπιτιών των εύπορων οικογενειών υπήρχε μια εσοχή, όπου συνήθιζαν να τοποθετούν μια αναμμένη λυχνία. Οι κάτοικοι του χωριού έρχονταν ν' ανάψουν τις δικές τους λυχνίες από αυτήν. Η παράδοση ξεκίνησε από την πεποίθηση ότι, αν άναβαν τις λυχνίες τους από τη λυχνία μιας οικογένειας που ευημερούσε, θα ευημερούσαν και οι ίδιοι. Σύμφωνα με αυτή την παράδοση, η Γιασόντα διατηρούσε και αυτή μια αναμμένη λυχνία στον εξωτερικό τοίχο του σπιτιού της, ώστε να μπορούν να έρχονται οι *Γκοπίκα* (γυναίκες γελαδοβοσκοί) του χωριού και ν' ανάβουν από αυτήν τις λυχνίες τους. Ήταν τότε που ο Κρίσνα είχε φύγει από το Γκοκούλ και ζούσε στη Ματούρα. Υπήρχε μια νιόπαντρη *Γκοπίκα* με το όνομα Σουγκούνα, που είχε έρθει στο Ρεπάλ μετά το γάμο της. Όταν άκουσε για τα θείκα παιχνίδια (*Λήλα*) του Κρίσνα στο Ρεπάλ, μπήκε σε έκσταση και σκέφτηκε ότι ήταν πολύ άτυχη που είχε έρθει στο Ρεπάλ τώρα που ο Κρίσνα είχε φύγει για τη Ματούρα. Ένωθε αποκαρδιωμένη και καταράστηκε την τύχη της, σκεφτόμενη αν γινόταν ν' αλλάξει κανείς το πεπρωμένο του. Η πεθερά της συνήθιζε να πηγαίνει στο σπίτι της Γιασόντα για ν' ανάψει τη λυχνία της. Μια μέρα όμως, συνέπεσε η πεθερά της να πέσει στο κρεβάτι με πυρετό. Αναγκάστηκε λοιπόν η Σουγκούνα να πάει στο σπίτι της Γιασόντα ν' ανάψει τη λυχνία της. Η ευκαιρία αυτή αποδείχτηκε προς όφελός της.

⁴ *Yad Bhavam Tad Bhavati.*

Καταχάρηκε όταν σκέφτηκε ότι θα έβλεπε το μέρος όπου είχε ζήσει ο Κρίσνα. Πλησίασε το σπίτι της Γιασόντα με αγνή καρδιά και απόλυτη πίστη στον Κρίσνα. Η εμπειρία της θεότητας εξαρτάται από την πίστη και όχι από τις πνευματικές πειθαρχίες ή γνώσεις. Έχουν υπάρξει πολλοί λόγιοι – γιόγκι και άνθρωποι που έχουν υποβληθεί σε πολλές πειθαρχίες και θυσίες σ' αυτό τον κόσμο. Δεν μπόρεσαν, όμως, ν' αποκτήσουν τη χάρη που κατέκτησε η Σουγκούνα. Από τη στιγμή κιάλας που πάτησε το πόδι της στο Ρεπάλ, ο νους της ήταν διαρκώς εστιασμένος στον Κρίσνα και στη σκέψη να είχε την καλή τύχη να Τον δει.

Όταν άναψε τη λυχνία της από τη λυχνία στο σπίτι της Γιασόντα, είδε τον Κρίσνα μέσα στη φλόγα. Μπήκε σε τέτοια κατάσταση έκστασης, που έχασε κάθε αίσθηση του σώματός της. Δεν καταλάβαινε καν ότι τα δάκτυλά της καίγονταν στη φλόγα. Βλέποντάς το αυτό, η Γιασόντα ήρθε τρέχοντας και τη ρώτησε: «Πού είσαι, καλή μου; Δεν έχεις καν συναίσθηση ότι το χέρι σου καίγεται! Αποκοιμήθηκες; Δεν κοιμήθηκες καλά χθες το βράδυ;» Και άλλες Γκοπίκα, που είχαν έρθει ν' ανάψουν τη λυχνία τους, ήταν μάρτυρες του γεγονότος. Η Σουγκούνα εξακολουθούσε να βλέπει τον Κρίσνα μέσα στη φλόγα και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην έχει αίσθηση του σώματός της. Οι άλλες Γκοπίκα την περικύκλωσαν και τη ρώτησαν: «Τι σου συμβαίνει; Τι βλέπεις;» Όταν τους είπε ότι είχε δει τον Κρίσνα, οι Γκοπίκα άρχισαν να χορεύουν από τη χαρά τους, τραγουδώντας:

*Η Σουγκούνα μας είχε το όραμα του Κρίσνα στο σπίτι του
Νάντα. Ο Κρίσνα τής εμφανίστηκε στη φλόγα της λυχνίας.
(Ποίημα στα Τέλουκου)*

Τι είδους πνευματική πειθαρχία και λατρεία εκτελούσε η Σουγκούνα; Δεν γνώριζε τίποτα για πνευματικές πειθαρχίες, όπως επανάληψη του Ονόματος (*Τζάπα*) και διαλογισμό (*Ντυάνα*). Οι γυναίκες εκείνη την εποχή δεν ήταν μορφωμένες. Αυτή, βασικά, ήταν και η καλή τους τύχη. Αν είχαν τη μόρφωση των σύγχρονων γυναικών, δεν θα ήταν σε θέση να φτάσουν σε τέτοια θεϊκή ευδαιμονία. Στο μόνο που εστιαζόντουσαν εκείνη την εποχή ήταν η θεότητα. Οι σημερινοί όμως σπουδαστές εστιάζονται στη γνώση που τους προσφέρουν τα βιβλία. Μόλις αποκτήσουν αυτή τη γνώση, εστιάζονται στο να περάσουν το διαγώνισμα. Όσο διαβάζουν, πίνουν ασταμάτητα τσάι και καφέ για να μπορέσουν να παραμείνουν ξάγρυπνοι τη νύχτα. Το αποτέλεσμα είναι να φθείρουν την υγεία τους και να χάνουν και τη δύναμη της μνήμης τους. Με αυτό τον τρόπο, ο άνθρωπος τη σημερινή εποχή καταστρέφει τις ενυπάρχουσες δυνάμεις του. Άνθρωποι, όμως,

όπως η Σουγκούνα εκείνο τον καιρό, πάντα εσιάζονταν στον Κρίσνα. Η χάρη που έπαιρναν, οφειλόταν στην ακράδαντη πίστη τους. Η χάρη εξαρτάται από την πίστη και από τίποτε άλλο. Όταν θέλει κάποιος ν' ανέβει στην ταράτσα του σπιτιού του, πρέπει να χρησιμοποιήσει σκάλα. Η σκάλα πρέπει να στηρίζεται και από τις δυο μεριές – και από τη βάση αλλά και από την κορυφή. Η αγάπη είναι το στήριγμα της βάσης της σκάλας της πνευματικότητας, ενώ η πίστη είναι το στήριγμα της κορυφής. Χωρίς το στήριγμα της αγάπης και της πίστης, δεν είναι δυνατόν ν' ανέβετε σε πνευματικά ύψη. Η καλλιέργεια αγάπης και πίστης αποτελεί πραγματική πνευματική πειθαρχία (Σάνταντα).

Ο Θεός Μπορεί να Εμφανιστεί στα Σπίτια των Πιστών Του με Οποιαδήποτε Μορφή

Κατά την εποχή του Αβατάρ Σίρντι Σάι, υπήρχε ένας ένθερμος πιστός του Μπάμπα ονόματι Χεμαντπάντ. Το άλλο του όνομα ήταν Αννασαχέμπ Νταμπολκάρ. Μια μέρα, ξύπνησε στις 3 τη νύχτα από έναν ψηλό άντρα που τον χτύπησε στην πλάτη και του είπε: «Χεμαντπάντ, αύριο θα έρθω στο σπίτι σου για φαγητό». Αναρωτήθηκε αν αυτό που είχε δει ήταν όνειρο ή πραγματικότητα. Όταν πρόσεξε ότι η πόρτα του σπιτιού του ήταν ανοιχτή, συνειδητοποίησε ότι δεν ήταν όνειρο. Τότε πλημμύρισε από χαρά και άρχισε να φωνάζει δυνατά στη γυναίκα του: «Ο Μπάμπα μου μ' επισκέφτηκε και μου είπε ότι θα έρθει στο σπίτι αύριο για φαγητό». Ακούγοντάς το αυτό η γυναίκα του, σηκώθηκε και ρώτησε: «Τι σου συνέβη; Όνειρο είδες; Τρελάθηκες και μιλάς έτσι δυνατά; Πώς γίνεται να έρθει αύριο ο Μπάμπα; Πού είναι το Σίρντι και πού το σπίτι μας; Όλα αυτά δεν είναι παρά φαντασία σου». Τότε ο Χεμαντπάντ είπε στη γυναίκα του: «Ανόητη γυναίκα! Για τον Θεό δεν υπάρχει κοντά ή μακριά. Χρειάζεται ο Θεός να πηγαινοέρχεται όταν διαπερνάει τα πάντα; Ο Θεός ούτε πηγαίνει ούτε έρχεται; Είναι παντού. Αυτοί που έχουν κερδίσει τη χάρη Του, μπορούν να Τον βλέπουν οπουδήποτε. Αυτοί όμως που δεν έχουν τη χάρη Του, δεν μπορούν να Τον δουν. Όλα εξαρτώνται από την πίστη τους».

Ο Χεμαντπάντ είπε στη γυναίκα του: «Ο Μπάμπα θα έρθει αύριο στο σπίτι μας. Οπότε, αύριο το πρωί ετοίμασε το κατάλληλο φαγητό». Εκείνη χάρηκε πολύ με αυτά που άκουσε και είπε: «Υπάρχει μεγαλύτερη τύχη για μιας από το να μας επισκεφτεί ο Μπάμπα στο σπίτι μας». Σηκώθηκε νωρίς το πρωί, καθάρισε το σπίτι, έπλυσε τα μαγειρικά σκεύη και ετοίμασε πολλά νοστιμότατα φαγητά, όπως Βάντα (γευστικότατο ορεκτικό από τη Νότιο Ινδία), Παγιασάμ (γλυκό), κ.λπ. Διακόσμησε το σπίτι με φύλλα από μάνγκο και γιρλάντες με λουλούδια

και περίμενε την άφιξη του Μπάμπια. Έφτασε 12 η ώρα, αλλά ο Μπάμπια δεν είχε δώσει σημεία ζωής. Την έπιασε λοιπόν μεγάλο άγχος. Τότε ο Χεμαντπάντ προσπάθησε να την ηρεμήσει, λέγοντας: «Ο Μπάμπια δεν πρόκειται ποτέ ν' αθετήσει την υπόσχεσή του. Ο Μπάμπια είναι η ενσάρκωση της αλήθειας. Στην πραγματικότητα, είναι ο Θεός Σατυαναράγιανα. Αυτό σημαίνει, ότι ο Μπάμπια θα έρθει οπωσδήποτε». Είχε φτάσει 2 η ώρα και ο Μπάμπια δεν είχε έρθει ακόμα. Ο Χεμαντπάντ δεν ήξερε τι να κάνει. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ήρθαν δύο άντρες στο σπίτι και είπαν: «Χεμαντπάντ, φαίνεται να είσαι πολύ απασχολημένος. Ίσως περιμένεις την επίσκεψη κάποιων συγγενών. Γι αυτούς φαίνεται ότι έχεις ετοιμάσει το φαγητό. Άρα, δεν είναι σωστό εκ μέρους μας να σε απασχολούμε αυτή τη στιγμή. Θα έρθουμε αργότερα. Πάρε όμως αυτό το πακέτο». Ο Χεμαντπάντ πήρε το πακέτο και αυτοί έφυγαν. Όταν άνοιξε το πακέτο, βρήκε μέσα τη φωτογραφία του Μπάμπια. Έφερε τη φωτογραφία στην καρδιά του και έσκυψε το κεφάλι με σεβασμό, αναφωνώντας: «Ω, αγαπητέ Μπάμπια! Ήρθες στο σπίτι μου με τη μορφή αυτής της φωτογραφίας!»

Η αφοσίωση είναι μια μορφή τρέλας. Ο Σάι Μπάμπια είναι η ενσάρκωση του *Σατ-Τσιπ-Αναντα* (Υπαρξη – Γνώση - Απόλυτη Ευδαιμονία) που απομακρύνει τη γήινη τρέλα σας και σας καθιστά τρελούς για τον Θεό. Γιατί σας κάνει τρελούς για τον Θεό; Μόνο και μόνο για να σας απομακρύνει από την κοσμική σας τρέλα. Αν θέλετε ν' απαλλαγείτε από την κοσμική σας τρέλα, πρέπει ν' αποκτήσετε τρέλα για τον Θεό. Ο Μπάμπια σκουπίζει τα δάκρυά σας για όλες τις κοσμικές στενοχώριες σας και σας κάνει να δακρύζετε για τον Θεό. Ο Χεμαντπάντ έβαλε το φαγητό μπροστά από τη φωτογραφία του Μπάμπια, έκλεισε τα μάτια και προσευχήθηκε, λέγοντας: «Μπάμπια, πρέπει να φας αυτό το φαγητό». Όταν άνοιξε τα μάτια του, ένα Βάντα έλειπε από το πιάτο. Μπορούσε μάλιστα να δει τα σημάδια από τα δάχτυλα του Μπάμπια πάνω στο ρύζι που είχε σερβιριστεί στο πιάτο. Τότε, είπε με μεγάλη χαρά: «Ο Μπάμπια έφαγε το φαγητό!» και το προσέφερε σαν Πρασάντ σε όλους. Ο Μπάμπια συνήθιζε να ικανοποιεί τους πιστούς του κατ' αυτό τον τρόπο. Έχοντας δώσει το λόγο του ότι θα επισκεπτόταν το σπίτι τους, θα ερχόταν οπωσδήποτε με κάποια μορφή. Για να κάνει τους πιστούς του να συνειδητοποιήσουν ότι ο Θεός είναι παρών σε όλα τα όντα, πήγαινε στα σπίτια τους με τη μορφή ζώου, όπως βουβάλι, γάτα, σκύλος, κ.λπ., και έτρωγε από το φαγητό που προοριζόταν γι' αυτόν.

Ο Θεός είναι Παρών Μέσα σε Όλα τα Όντα

Από τη στιγμή που θα υποσχεθώ ότι θα έρθω στο σπίτι σας και θα δεχτώ το φαγητό σας, θα το κάνω ο ίδιος προσωπικά και θα φάω εκεί. Είπα σε πολλά άτομα ότι όταν θα ερχόμουν στο Μουμπάι, θα επισκεπτόμουν το σπίτι τους και ότι θα έτρωγα μαζί τους. Και όντως, πήγα στο σπίτι τους και έφαγα από το φαγητό που μου πρόσφεραν. Μόνο τότε έμειναν ικανοποιημένοι. Ποιος ήταν ο λόγος που τους έδινε αυτή τη χαρά; Ήταν η αγάπη, η πίστη και τα καλά αισθήματά τους. Σήμερα όμως, ο κόσμος έχει πίστη περιορισμένης διάρκειας. Όταν η Αγαπημένη Μορφή τους πει ότι θα έρθει σπίτι τους, είναι χαρούμενοι εκείνη τη στιγμή. Αργότερα όμως, αρχίζουν ν' αμφιβάλουν αν ο Σουάμι θα έρθει. Ή μπορεί να σκεφτούν ότι ο Σουάμι το πέταξε αυτό έτσι, τυχαία, για να τους ευχαριστήσει. Να μην επιτρέπετε ποτέ να σας καταβάλλουν τέτοιου είδους αμφιβολίες. Όταν αναπτύξετε απόλυτη πίστη στα λόγια του Σουάμι, τότε σίγουρα θα γίνουν πραγματικότητα. Τα λόγια του Θεού είναι ιερά και γεμάτα αμβροσία. Είναι πάντα αληθινά. Αν όμως σας λείπει η πίστη, τότε μπορεί να μη γίνουν πραγματικότητα.

Καλλιεργήστε, λοιπόν, πίστη. Ό,τι και να συμβεί, ποτέ μην εγκαταλείψετε την πίστη σας κάτω από οιοσδήποτε συνθήκες. Η πίστη είναι η ανάσα της ζωής σας. Κατά τη διάρκεια της ζωής Μου ως Σίρντι Σάι Μπάμπα, οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να καταλάβουν τη βαθύτερη έννοια των λόγων Μου. Έρχονταν και Μου παραπονιόντουσαν: «Μπάμπα! Μας υποσχέθηκες ότι θα έρθεις και σε περιμέναμε. Γιατί μας απογοήτευες; Γιατί μας έβαλες σ' αυτή τη δοκιμασία; Τι αμαρτίες έχουμε διαπράξει;» Και ο Μπάμπα τους απαντούσε: «Είστε πράγματι πολύ ανόητοι. Εγώ ήρθα στο σπίτι σας κι εσείς με πετάξατε έξω μ' ένα ραβδί». Οι πιστοί ξαφνιάζονταν και έλεγαν: «Τι μας λες, Μπάμπα! Είναι δυνατόν να διαπράξαμε τέτοια ιεροσυλία και να σε διώξαμε μ' ένα ραβδί;» Και τότε ο Μπάμπα τους έλεγε, ότι είχε έρθει στο σπίτι τους με τη μορφή ενός μαύρου σκύλου. Με αυτό τον τρόπο, ο Μπάμπα τους αποδείκνυε την αλήθεια, ότι ο Θεός είναι παρών μέσα σε όλα τα όντα.

Μόλις δείτε έναν αρουραίο, προσπαθείτε να τον πιάσετε μέσα σε μια παγίδα ή να τον σκοτώσετε μ' ένα ραβδί. Όταν όμως τον δείτε με τον Γκανέσα, τον τιμάτε. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν δείτε ένα φίδι, προσπαθείτε να το σκοτώσετε ή φωνάζετε ένα γητευτή φιδιών για να το πιάσει. Όταν όμως το δείτε να κοσμεί τον Σίβα, τότε το τιμάτε. Όποιος είναι κοντά στον Θεό, τιμάται και θα είναι αξιοσέβαστος. Η εγγύτητα με τον Θεό αποτελεί πραγματικό πλούτο. Θα τιμηθείτε

ανάλογα με την εγγύτητά σας με τον Θεό. Αν όμως απομακρυνθείτε από τον Θεό, κανείς δεν θα γυρίσει ούτε καν να σας κοιτάξει. Στην πραγματικότητα όμως, είστε πάντα κοντά στον Θεό. Ό,τι αντικρίζεται όπου και αν στραφείτε, δεν είναι παρά Θεός. Η θεϊκή αρχή είναι πανταχού παρούσα: ούτε έρχεται ούτε φεύγει.

Η Ευδαιμονία είναι η Ομιλία ενός Πραγματικού Πιστού του Θεού

Κάποτε, η Πάρβατι και ο Παραμέσβαρα έκαναν διαγωνισμό για τους δύο γιους τους, Βινάγυακα και Σουμπραμάνυα. Τους είπαν ότι, όποιος έκανε πρώτος τον γύρο του κόσμου, θα έπαιρνε έπαθλο. Ο Βινάγυακα είχε μια τεράστια κοιλιά και το άρμα του ήταν ένας αρουραίος. Γι' αυτό, οι γονείς του αναρωτιόντουσαν πώς θα συναγωνιζόταν με τον Σουμπραμάνυα. Εν τω μεταξύ, ο Σουμπραμάνυα ανέβηκε πάνω στο άρμα του – το παγόνι – και χάθηκε. Ο Βινάγυακα συνέχισε να παραμένει στη θέση του, χωρίς να κάνει τον κόπο να φωνάζει στο άρμα του τον αρουραίο. Μόλις είδε τον Σουμπραμάνυα να γυρίζει από τον γύρο του κόσμου, έκανε μια στροφή γύρω από τους γονείς του και ανακήρυξε τον εαυτό του νικητή του αγώνα. Τότε, η Πάρβατι είπε: «Πόσο έξυπνος είσαι! Τι είδους κόλπο είναι αυτό; Ο αδερφός σου επέστρεψε αφού έκανε τον γύρο του κόσμου. Άρα, αυτός αξίζει το έπαθλο. Πώς μπορείς να ισχυρίζεσαι ότι έκανες τον γύρο του κόσμου, κάνοντας απλά μια στροφή γύρω από μας;» Η Πάρβατι και ο Παραμέσβαρα γνώριζαν φυσικά την αλήθεια. Ο μόνος λόγος που έπαιζαν θέατρο, ήταν για να δείξουν στον κόσμο ότι ο Θεός διαπερνάει τα πάντα. Τότε ο Βινάγυακα είπε: «Μητέρα! Δεν αληθεύει ότι όπου και αν κοιτάξουμε, είστε και οι δύο παρόντες; Αν, λοιπόν, κάνω μια στροφή γύρω από εσάς, δεν είναι το ίδιο με το να κάνω το γύρο ολόκληρου του κόσμου;»

Όπου και να κοιτάξετε, υπάρχουν μόνο δύο πράγματα σ' αυτό το σύμπαν: ενέργεια και ύλη, τα οποία αντιπροσωπεύουν την Πάρβατι και τον Παραμέσβαρα αντίστοιχα. Ο Βινάγυακα κέρδισε το έπαθλο χάρη στην εξυπνάδα του. Τότε η Πάρβατι λυπήθηκε τον Σουμπραμάνυα και του έδωσε έναν καρπό, για να μη νιώσει απογοήτευση, αφού είχε μπει στον κόπο να κάνει τον γύρο του κόσμου. Του είπε: «Αγαπημένε μου! Ήρθες πρώτος έχοντας κάνει το γύρο του κόσμου. Όμως ο Βινάγυακα ήρθε πρώτος, διότι κατανόησε την εσωτερική έννοια της θεϊκής αρχής, ότι ο Θεός είναι παντού». Όταν ψάξετε βαθιά μέσα σας, θα κατανοήσετε την εσωτερική έννοια που σχετίζεται με τη θεϊκή αρχή. Όταν κάποιος είναι βυθισμένος στο νερό, δεν μπορεί να μιλήσει. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν κάποιος είναι βουτηγμένος μέσα στη θεϊκή αγάπη, δεν μπορεί να την περιγράψει. Αυτοί που παραμένουν στην επιφάνεια μπορούν να την περιγράψουν κατά ένα τρόπο επιφανειακό. Όμως,

όταν κάποιος είναι εντελώς βυθισμένος στον ωκεανό της αφοσίωσης, της πίστης και της αγάπης για τον Θεό, τότε θα είναι διαποτισμένος με ευδαιμονία. Δεν τον απασχολεί τίποτε άλλο. Οι λόγιοι, οι μορφωμένοι και οι ποιητές που ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν την θεότητα, είναι στην πραγματικότητα στο επιφανειακό επίπεδο. Όποιος όμως είναι εντελώς βυθισμένος στην αρχή της θεότητας, δεν θα είναι σε θέση ούτε να μιλήσει γι' αυτή. Η ευδαιμονία είναι η ομιλία του, η ευδαιμονία είναι η γλώσσα του. Δεν υπάρχει τίποτα ανώτερο από αυτό. Είναι, άρα, μεγάλο λάθος να λέτε ότι ψάχνετε τον Θεό. Ποια είναι η ανάγκη να ψάχνει κανείς τον Θεό που διαπερνάει τα πάντα;

Υπάρχουν εννέα μονοπάτια αφοσίωσης: Η Ακρόαση Πνευματικών Ιστοριών και Διδασκαλιών (*Σράβαναμ*), η Εξύμνηση του Ονόματος του Θεού (*Κίρταναμ*), ο Διαρκής Στοχασμός του Θεού (*Βίσνουσμάραναμ*), η Υπηρεσία στα Πόδια του Δασκάλου (Παντασέβαναμ), η Λατρεία (Βάνταναμ), η Απόδοση Σεβασμού και Τιμής στο Θεό (*Αρτσάναμ*), η Αφοσιωμένη Υπηρεσία (*Ντάσσαμ*), η Φιλία (*Σνέχαμ*) και η Αυτοπαράδοση (*Άτμανιβένταναμ*). Λέγεται, ότι αυτά τα μονοπάτια οδηγούν τον άνθρωπο στον Θεό. Ο άνθρωπος όμως πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι αυτός ο ίδιος είναι Θεός Στην ουσία, όλοι είστε ενσάρκώσεις της θεότητας. Στην πραγματικότητα δεν είναι ο άνθρωπος που ψάχνει για τον Θεό· είναι ο Θεός που ψάχνει για έναν πραγματικό πιστό.

*Ψάχνω, τόσο από παλιά όσο και σήμερα, ψάχνω για έναν
πραγματικό άνθρωπο και έναν πραγματικό πιστό.*

(Τραγούδι στα Τέλουγκου)

Ακόμα και τα ζώα και τα πουλιά έχουν πραγματική αφοσίωση. Δυστυχώς, όμως, όχι τα ανθρώπινα όντα. Η αφοσίωση των ανθρώπων είναι μικρής διάρκειας. Πού είναι ο Θεός; Πρέπει να έχετε ακράδαντη πίστη ότι εσείς είστε Θεός. Το σώμα είναι ο ναός και η ατομική ψυχή (*Τζίβα*) είναι η θεότητα. Άρα, είστε Θεός. Αφού εσείς οι ίδιοι είστε Θεός, πού ψάχνετε να Τον βρείτε; Πρέπει αυτή την πίστη να την ισχυροποιήσετε. Μόνο τότε θ' αποκτήσετε την εμπειρία της αληθινής αγάπης και της ευδαιμονίας. Όταν κρατάτε τη ζάχαρη στο χέρι σας, δεν θα γνωρίσετε τη γεύση της. Μόλις όμως τη βάλετε στη γλώσσα σας και αρχίσετε να τη μασάτε, τότε μόνο θα μπορέσετε να βιώσετε τη γλύκα της.

(Ο Μπαγκαβάν τέλειωσε την Ομιλία του με το Μπάτζαν, «*Μάντουρα Μάντουρα Μούραλι Γκανασυάμα...*»)

- Από την Ομιλία του Μπαγκαβάν στην Αίθουσα Σάι Κουλβάντ του Πρασάντι Νίλαγιαμ, στις 14 Ιουλίου 1996.